

Länsstyrelsen
Västerbotten

Beslut om licensjakt efter björn i Västerbottens län 2024

Information om dokumentet

Detta är en digitalt tillgänglighetsanpassad webbversion av beslut som är daterat den 4 juni 2024. Det godkända originaldokumentet finns arkiverat i vårt digitala ärendesystem och har diarienummer 4030-2024.

Avsändare är Länsstyrelsen Västerbotten.

Beslut

Länsstyrelsen beslutar om licensjakt efter **högst 48 björnar** i Västerbottens län.

Beslutet fattas med stöd av 5 b, 9 b, 15 a, 23 c, 23 d och 24 d §§ jaktförordningen (1987:905) och Naturvårdsverkets beslut om överlämnande av rätten att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i det norra och det mellersta rovdjursförvaltningsområdet (dnr. NV-03575-24) av den 20 maj 2024. I beslutet beaktas skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv, och Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4).

Länsstyrelsen beslutar vidare att nedan angivna villkor ska gälla för beslutet. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla utan hinder av att beslutet har överklagats. Hur beslutet kan överklagas framgår av Bilaga 1.

Länsstyrelsen beslutar att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelsedelgivning. Beslutet fattas med stöd av 49 § delgivningslagen (2010:1932). Beslutet hålls under överklagandetiden tillgängligt hos Länsstyrelsen Västerbotten, Storgatan 71 B, Umeå och på Länsstyrelsens webbplats, www.lansstyrelsen.se/vasterbotten.

Villkor

1. När får jakten bedrivas?

Jakten får bedrivas från och med den 21 augusti 2024 till och med den 15 oktober 2024 eller den tidigare tidpunkt då jakten i området avlyses.

Länsstyrelsen påminner om att björn enligt 9 § jaktförordningen får jagas bara under tiden fr.o.m. en timme före solens uppgång till två timmar före solens nedgång.

2. Var och hur många djur får fällas?

Länet delas in i två zoner. I det Västra jaktområdet ingår de delarna av kommunerna Sorsele, Storuman, Vilhelmina och Dorotea som ligger väster om väg E45. I det Östra jaktområdet ingår den del av länet som ligger öster om väg E45. Björn får jagas inom jaktområdena, med undantag för de områden där jakt efter björn inte är tillåten enligt andra bestämmelser.

Jakten omfattar högst 20 björnar i Västra jaktområdet och högst 28 björnar i Östra jaktområdet.

Från och med den 1 oktober 2024 kan Länsstyrelsen komma att meddela en omfördelning av jaktkvoter mellan jaktområden eller att hela länet utgör ett enda jaktområde.

3. Vilka djur får fällas?

Samtliga björnar med undantag för björnhona som åtföljs av ungar samt de ungar som följer björnhona (oavsett ungarnas ålder).

4. Jaktmedel m.m.

Åtlar

Licensjakt efter björn med stöd av detta beslut får bedrivas med hjälp av åtel. Hur åteljakt får genomföras regleras i detalj i Bilaga 2 till detta beslut.

Den som vill anlägga en åtel ska anmäla detta till Länsstyrelsen. Anmälan görs i första hand via det formuläret som Länsstyrelsen tillhandahåller på sin webbplats. Anmälan kan också göras skriftligt med vanlig post (Länsstyrelsen Västerbotten, 901 86 Umeå) eller e-post (vasterbotten@lansstyrelsen.se). Anmälan ska ha kommit in till Länsstyrelsen i god tid innan åtling ska påbörjas på platsen, dock senast den 21 juli 2024.

Anmälan ska innehålla

1. Namn, adress och telefonnummer till den som ska anlägga åteln;
2. Uppgift om i vilken kommun åteln ska anläggas;
3. Åtelplatsens exakta koordinater;
4. Markägarens namn, adress och telefonnummer;
5. För åtlar på statens mark: information om att upplåtelsejaktlaget har godkänt åteln;
6. Information om vilket åtelmaterial som ska användas;
7. Information om när åtling ska påbörjas vid platsen.

Hundar

Högst två hundar som ställer eller förföljer en och samma björn får användas samtidigt. Hundar får inte bytas under jakt på ett och samma djur under en och samma dag.

Halvautomatiska vapen

Magasinkapaciteten för halvautomatiska vapen får vara upp till fem patroner under licensjakt efter björn 2024.

5. Vilka får utföra jakten?

Person som har jakträtt i områden som omfattas av detta beslut har rätt att delta i jakt efter björn på det jaktområde där han/hon har jakträtt, under förutsättning att jakträtten omfattar jakt efter björn.

6. Björnjägarens ansvar

Var och en som jagar björn ska informera sig minst en gång i timmen om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där jakten bedrivs. Den som fäller en björn sedan jakten avslysts kan komma att dömas till ansvar för jaktbrott eller grovt jaktbrott enligt 43 eller 44 §§ jaktlagen om man av oaktsamhet inte hållit sig informerad.

8. Anmälan av fälld eller påskjuten björn

Fälld björn ska anmälas av skytten till Länsstyrelsen *utan dröjsmål och senast inom en timme från den tidpunkt som djuret fällts.*

Anmälan av påskjuten björn ska göras av skytten till Länsstyrelsen *snarast*. Påskjutning definieras i detta beslut enligt följande: *Skott har avlossats mot en björn med avsikt att fälla denna men det har inte konstaterats att björnen har träffats av kulan.*

Anmälan ska ske till telefon 010-225 41 15. Vid anmälan ska följande anges:

1. Namn, adress och telefonnummer till skytten;
2. När björnen fällts eller påskjutits (datum och klockslag);
3. Var björnen fällts (jaktområde enligt detta beslut samt koordinater eller plats som går att återfinna på karta 1:100 000);
4. Djurets kön och ålder, om det är möjligt att fastställa;
5. Vilket jaktsätt som användes.

I samband med anmälan om fällt djur informerar Länsstyrelsen om hur det ska förfaras med det fällda djuret. Länsstyrelsens besiktningsperson kontaktar skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen.

9. Platsundersökning och eftersök av påskjuten björn

Den som påskjutit en björn ansvarar för att platsundersökning genomförs för att undersöka om björnen är skadad eller inte. Spår på skott- och fallplats får inte förstöras.

Den som påskjutit björn ansvarar för att eftersök genomförs, om inte skottplatsundersökningen eller andra omständigheter visar att den påskjutna björnen är oskadad. Eftersök ska genomföras fram till dess att:

1. djuret påträffats dött,
2. djuret påträffats skadat och avlivats, eller

3. djuret inte kan anträffas.

Den som har påskjutit ett djur ska på begäran visa skottplatsen för Länsstyrelsens besiktningsperson. Den som har påskjutit ett djur ska också redovisa till Länsstyrelsen hur skottplatsundersökning och eftersök har genomförts samt tillsammans med besiktningspersonen dokumentera dessa åtgärder på blankett R3 *Påskjutet rovdjur – platsundersökning och eftersök*.¹

10. Besiktning av fälld björn

Länsstyrelsens besiktningspersoner besiktar samtliga fällda björnar. Besiktningspersonen fyller tillsammans med skytten i blankett *Besiktning av björn fälld vid jakt*.

Skytten ska inom ett dygn från det att djuret fällts uppvisa alla delar av det fällda djuret för Länsstyrelsens besiktningsperson.

Länsstyrelsen rekommenderar, för att underlätta besiktningspersonens arbete, att skytten sätter in en pinne i munnen på björnen för att hålla den öppen innan likstelheten inträder.

Från alla fällda björnar tar besiktningspersonen följande prover som tillfaller staten: 1) två tänder (första premolaren, liten kindtand), 2) ett muskelprov, 3) hårstrån, samt 4) ett referensprov (hudremsa med päls). Från en tredjedel av de fällda björnarna tas en rad ytterligare prover². Proverna sänds, genom besiktningspersonens försorg, till Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA.

Skinnet efter björn som fällts vid licensjakt märks med mikrochip av Länsstyrelsens besiktningsperson vid besiktningen, varvid blankett *Besiktning av björn fälld vid jakt* används. Kraniet ska märkas inom sex månader av kraniets ägare med mikrochip och enligt instruktioner som överlämnas vid besiktningen. Ägaren till kraniet är ansvarig för att märkning sker. Märkningen är ett bevis på att djuret fällts lagligt. Björn alternativt delar av björn som inte märks enligt bestämmelserna tillfaller staten.

Om besiktningspersonen så begär ska skottplats/fallplats omgående uppvisas. Om skytten på besiktningspersonens begäran inte uppvisar skottplats/fallplats eller om denna inte kan återfinnas eller

¹ Blanketter kan laddas ner från SVA:s webbplats:

<https://www.sva.se/vilda-djur/rovdjur/registering-remisser-doda-rovdjur/>

² Se lathund på SVA:s webbplats: <https://www.sva.se/vilda-djur/rovdjur/bjorn/lathund-for-besiktning-och-provtagning-av-bjorn/>

om skytten vägrar att visa det fällda djurets kropp eller att lämna ifrån sig alla proverna, tillfaller hela björnen eller värdet av densamma staten.

Sändare eller annan teknisk utrustning som kan finnas på björnar tillvaratas av besiktningspersonen.

Ytterligare upplysningar

Aktuell information om återstående tilldelning

Länsstyrelsen tillhandahåller en telefonsvarare med aktuell information om hur många björnar som fällts och vad som återstår av tilldelningen. Denna telefonsvarare nås via telefonnummer 010-225 41 15. Informationen uppdateras minst en gång per dygn.

Avlysning

Länsstyrelsen avlyser jakten då det totala antalet djur fällts eller påskjutits och avräknats inom länet eller om jakttiden löpt ut. Länsstyrelsen informerar om avlysningen via telefonsvararen.

Avräkning

Länsstyrelsen beslutar huruvida en påskjuten björn ska avräknas från kvoten eller ej. Påskjuten björn avräknas det tillåtna antal djur som får fällas, såvida inte skottplatsundersökningen eller andra omständigheter visar att det är uteslutet att djuret skadats eller det på annat sätt vid fältkontroll kan fastställas att djuret inte skadats. En fälld eller påskjuten björn avräknas licenstilldelningen i det län där den först påsköts.

Jakträttshavarens rätt till delar av björnen

Under förutsättning att ovan nämnda uppgifter har rapporterats, att samtliga prover har insamlats samt att jakten i övrigt har skett i överensstämmelse med jaktlagstiftning och med villkoren i detta beslut, tillfaller övriga delar av björnen jakträttshavaren.

Jakträttshavaren får överlåta en fälld björn till annan person.

Om jakträttshavaren inte vill behålla björnen enligt ovan ska jakträttshavaren i sådana fall meddela polisen var björnen lämnats.

Försäljning av kött, skinn m.m.

Kommersiella aktiviteter som annonsering, köp, byte, försäljning av björnskin, björnkött eller andra delar av björn samt kommersiell förevisning av björn är förbjudna enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EG) 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem.

För handel med björnar skjutna i enlighet med detta beslut måste björnens ägare ansöka om Jordbruksverkets CITES-intyg, vilket kan göras via en e-tjänst på Jordbruksverkets webbplats. Björnens ägare kan efter att ha emottagit intyget sälja hela eller delar av björnen vid ett tillfälle och till en mottagare. För ytterligare försäljning av delar av björnen krävs nytt/nya CITES-intyg. Om den nye ägaren vill sälja delarna vidare, krävs nytt CITES-intyg från Jordbruksverket. CITES-intyget gäller för handel inom EU. För export av björn eller produkter av björn till länder utanför EU krävs ett särskilt exporttillstånd från Jordbruksverket. Ytterligare information finns på Jordbruksverkets hemsida.³

Beträffande slakt- och köttshantering hänvisas till Livsmedelsverket och deras hemsida⁴, där det finns information om köttshantering, viltslakterier m.m.

Jakt efter björn på statens mark ovan odlingsgränsen

För att få jaga björn på statens mark ovan odlingsgränsen behövs tillstånd från Länsstyrelsen. Endast personer boende i fjällkommun kan få sådana jakttillstånd. Ansökningstiden för årets björnjaktstillstånd går ut den 1 juli 2024.

Personer med enskilda jakttillstånd för björn kan bjuda in högst två personer som gäster i jakten. Jaktgäster ska anmälas till Länsstyrelsen senast 14 dagar före deras planerade deltagande i jakten. Priset för björnjaktstillstånd och gästjaktstillstånd är 500 kr per person. Upplåtelsejaktlag får jaga björn på de tider älgjakt upplåts.

Annan tillämplig lagstiftning

Länsstyrelsen påminner om bestämmelserna i 27 § jaktlagen avseende grundreglerna för jaktens bedrivande och om vad som

³ www.jordbruksverket.se

⁴ www.livsmedelsverket.se/produktion-handel--kontroll/produktion-av-livsmedel/jakt/

sägs i 31 § samma lag om användning av motordrivna fortskaffningsmedel.

Länsstyrelsen påminner om den skyldighet som följer av 28 § jaktlagen för jägaren att, om vilt har skadats vid jakt, snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas.

Länsstyrelsen hänvisar också till de inskränkningar som görs i 9 § jaktförordningen gällande jakttiden och till vad som sägs i bilaga 5 samma förordning om förbjudna medel och metoder för fångst och dödande.

I 11 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt finns regler avseende godkända kulgevär.

I Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2014:43) om ändring i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2006:84) om befattning med animaliska biprodukter och införsel av andra produkter, utom livsmedel, som kan sprida smittsamma sjukdomar till djur, finns bestämmelser som är relevanta bl.a. för användning av delar och produkter från djur vid åtling.

Vid användning av automatiska kameror, t.ex. i samband med åteljakt på björn, behöver tillämpliga bestämmelser i dataskyddsförordningen (GDPR, The General Data Protection Regulation) kring insamling (här genom fotografering) och hantering av personuppgifter beaktas.

Länsstyrelsen påminner också om att drönare enligt 31 § jaktlagen inte får användas vid licensjakt efter björn.

Rekommendationer

För att undvika skadeskjutningar av björn rekommenderar Länsstyrelsen att jägare som avser att delta i björnjakt övnings skjuter på björnfigur samt avlägger "Björnpasset" eller motsvarande.

Länsstyrelsen rekommenderar att hundar som används vid björnjakten inte har ett arbetssätt som syftar till att hålla björnen i rörelse kontinuerligt. Skälet till detta är att björnar inte är uthålliga för stress under längre tid och bl.a. kan bli överhettade. Enligt 27 § i jaktlagen ska jakt bedrivas på så sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

Länsstyrelsen rekommenderar att jägare som vill sälja björnkött som livsmedel avtalar försäljning av köttet i förväg med en vilthanteringsanläggning som har tillstånd att hantera björn. På så sätt undviks dröjsmål som kan uppstå i samband med Länsstyrelsens besiktning av sådana björnar.

Motivering till beslutet

Skäl för licensjakt

Enligt svensk jaktlagstiftning ska eventuella problem och skador som förorsakas av jaktbart vilt i första hand regleras genom jakt. I propositionen *En ny rovdjursförvaltning* (prop. 2008/09:210) skriver regeringen att jakt kan hålla rovdjursstammar på en nivå som inte leder till oacceptabla förhållanden mellan människa och rovdjur. En välreglerad jakt kan vara ett sätt att minska rovdjurs påverkan på bytesdjur, att bibehålla deras skygghet för människor, att stärka lokalbefolkningens delaktighet i rovdjursförvaltningen och att öka acceptansen för rovdjur.

Regeringen skriver vidare att björnstammen i Sverige under lång tid har ökat utan att skadefrekvensen har ökat i motsvarande grad. Regeringen menar vidare att björnstammen har gynnsam bevarandestatus och att den normala jaktformen därför bör vara licensjakt.

Även om den svenska björnstammen på grund av medvetna förvaltningsåtgärder från myndigheternas sida har minskat från cirka 3300 björnar år 2008 till cirka 2500 björnar år 2013⁵ så är populationen relativt stor. På grund av populationsminskningen har arten år 2015 dock återigen tagits upp i den svenska rödlistan och björnen har av Artdatabanken även i rödlistan 2020 bedömts som nära hotad. Den 29 april 2019 rapporterade Naturvårdsverket nya referensvärden till EU enligt artikel 17 i art- och habitatdirektivet. Referensvärdet för minsta populationsstorlek för gynnsam bevarandestatus för björn i Sverige sattes till 1400 individer utifrån bästa tillgängliga vetenskapliga underlag.⁶

I propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191) bedömer regeringen att samtliga rovdjursarter i Sverige har uppnått gynnsam bevarandestatus och menar att Naturvårdsverkets

⁵ Sköld, M. och Åsbrink, J. 2023. Björnpopulationens storlek och utbredning i Sverige 2022 - Rapport från Naturhistoriska Riksmuseet

⁶ Jämför Naturvårdsverkets ärenden NV-02653-18 och NV-03088-19

möjlighet till delegering av rätten att besluta om licensjakt till länsstyrelserna bör utökas. Regeringen menar att det är viktigt att det i län där miniminivån för en rovdjursart överskrids ges utrymme för en adaptiv ekosystembaserad förvaltning av denna art, så att hänsyn kan tas till bl.a. vikande populationer av bytesdjur och socioekonomiska faktorer.

I den nationella förvaltningsplanen för björn (perioden 2016-2021) bedömer Naturvårdsverket att licensjakt är en effektiv, kontrollerbar och hållbar del av en aktiv björnförvaltning om den sker i begränsad omfattning. Licensjakt kan, tillsammans med andra åtgärder såsom bidrag och ersättningar för skador samt samråd och information, bidra till att minska konflikter mellan människa och björn. När inventeringar visar att stammen ligger över det nationella referensvärdet kan licensjakt utgöra en av flera åtgärder i förvaltningen för att minska risken för socioekonomiska konsekvenser.

Large Carnivore Initiative for Europe (LCIE) har på EU-kommissionens uppdrag tagit fram riktlinjer för förvaltning av rovdjur på populationsnivå⁷. Riktlinjerna antogs av kommissionen 2008 och de kan enligt kommissionens bedömning ligga till grund för inriktningen av rovdjursförvaltningen inom EU. I riktlinjerna anges bland annat följande:

From a conservation point of view there is no principle reason why large carnivore populations cannot tolerate some levels of lethal control or be managed under the same type of harvest system as wild ungulates or game birds, provided that the harvest is well managed. Proper management in this case requires effective monitoring of the population size, the setting of appropriate quotas and hunting seasons, and careful enforcement of these regulations.

Högsta förvaltningsdomstolen⁸ har funnit att det är möjligt att tillåta jakt med stöd av undantagsreglerna i artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet. Baserat på detta har Förvaltningsrätten i Luleå⁹ funnit att det är möjligt att besluta om licensjakt, i det citerade målet på lodjur, om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda. I ovan nämnda beslut har Högsta förvaltningsdomstolen anfört att det vid bl.a. jaktbeslut måste tas hänsyn, förutom till artskyddet, även till

⁷ Linell m.fl. 2008. Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores in Europe. A Large Carnivore Initiative for Europe report prepared for the European Commission (contract 070501/2005/424162/MAR/B2).

⁸ Dom i mål 2406-2408-16 och 2628-2630-16, meddelad den 30 december 2016

⁹ Dom i mål 2703-16, meddelad den 9 februari 2017

andra intressen. Enligt artikel 2.3 i art- och habitatdirektivet är sådana intressen ekonomiska, sociala och kulturella behov samt regionala och sociala särdrag.

Juridiska förutsättningar för licensjakt efter björn

Art- och habitatdirektivet förbjuder avsiktligt dödande av bland annat björnar. De möjligheter till undantag från förbudet som direktivet medger genomförs med motsvarande bestämmelser i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). I 23 c § jaktförordningen regleras förutsättningarna för licensjakt efter stora rovdjur: om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde får beslut om jakt meddelas. Jakten måste också vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning och ske selektivt och under strängt kontrollerade former.

Bestämmelsen motsvarar Art- och habitatdirektivets artikel 16.1.e. Artikeln stadgar att om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om undantag från fredning meddelas. Ytterligare förutsättningar är att undantaget tillåts under strängt kontrollerade förhållanden, selektivt och i begränsad omfattning. Undantaget får enbart röra vissa exemplar av arten i en begränsad mängd, som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna.

Enligt 23 d § jaktförordningen får Naturvårdsverket besluta om licensjakt efter björn. Enligt 24 a § i samma förordning får Naturvårdsverket delegera rätten att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i ett rovdjursförvaltningsområde, under förutsättning att antalet föryngringar för arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiger den fastställda miniminivån.

Naturvårdsverket har överlämnat rätten att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i Norra och i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet för perioden 20 maj till och med 30 november 2024. Naturvårdsverket har uppmärksammat ett högt jaktligt uttag i vissa län sedan 2020, vilket har gjort att den nationella populationen minskar. Även om effekten varit avsedd vill Naturvårdsverket följa populationens utveckling och anser att det finns skäl att begränsa rätten att besluta om licensjakt på björn till länsstyrelserna till en jaktsäsong.

Enligt Kammarrätten i Stockholm¹⁰ är det nödvändigt att det i beslut om undantag från bestämmelserna i artikel 16.1 i Art- och habitatdirektivet anges ett syfte när insamling av djur ska ske, i det här fallet genom licensjakt. Syftet ska vara acceptabelt och undantaget ska vara ändamålsenligt och proportionerligt.

I ett förhandsavgörande rörande vargjakten i Finland¹¹ har EU-domstolen besvarat vissa frågor rörande tolkningen av art- och habitatdirektivet. Bland annat fann domstolen att det är möjligt att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling och förvaring av vissa exemplar av de arter som finns förtecknade i bilaga IV till nämnda direktiv i en begränsad mängd om den beslutande myndigheten med rigorösa vetenskapliga uppgifter visar att syftet med jakten kan uppnås med sådan jakt.

Förvaltningens kunskapsmässiga bakgrund

I den nationella strategin för svensk viltförvaltning¹² anger Naturvårdsverket att förvaltningen ska baseras på bästa tillgängliga kunskap. Viltförvaltningen ska sträva efter beslut som vilar på vetenskaplig grund och kvalitetssäkrade metoder. Beprövad erfarenhet, traditionell kunskap och dokumenterade observationer kompletterar bilden när forskningsresultat saknas.

Bevarande och förvaltning av de stora rovdjuren i Sverige baseras på en omfattande kunskapsbas, som under lång tid har byggts upp av en rad naturvetenskapliga och samhällsvetenskapliga forskningsprojekt. De stora rovdjuren har fått speciellt mycket uppmärksamhet bland övriga viltet och en strukturerad insamling av kunskap kring dessa arter har påbörjats redan under 1960-talet.¹³

I Skandinavien bedrivs forskning kring björn i både Sverige och Norge. Skandinaviska björnforskningsprojektet¹⁴ startade 1984 och har sitt huvudsakliga studieområde kring Tackåsen, där projektets fältstation ligger, i gränstrakterna mellan Jämtland, Dalarna och Gävleborg. Projektets mest centrala forskare är placerade vid olika norska universitet samt på NINA och Rovdata i Norge, och projektledaren är även associerad med Sveriges lantbruksuniversitet (SLU). Svenska och norska björnforskare samverkar även med

¹⁰ Dom i mål nr 3273-13, meddelad den 14 november 2014

¹¹ Dom i mål C-674/17, meddelad den 10 oktober 2019

¹² Naturvårdsverket 2022. Strategi för svenska viltförvaltning 2022-2029.

¹³ T.ex. Haglund, B. 1964. Björn och lo. - P.A. Norstedt och söners förlag.

¹⁴ Webbplats: <http://brownbearproject.com>

vargforskningen samt med humanmedicinsk forskning. På projektets webbplats listas hundratals olika publikationer.

Länsstyrelsen tar löpande del av nya forskningsresultat och inkorporerar dessa i rovdjursförvaltningen. Länsstyrelsen samverkar även aktivt med Umeå universitet och SLU i Umeå i flera frågor rörande viltförvaltningen. Björnforskningen har också levererat en rapport där rekommendationer ges angående en lämplig nivå på jaktuttaget, beroende på målsättningen för björnpopulationens utveckling¹⁵. Forskningen har även tagit fram en beskattningsmodell, som kan användas av länsstyrelserna för att beräkna ett lämpligt uttag ur björnpopulationen i syfte att nå uppsatta mål¹⁶.

Förutom akademisk kunskap som har tagits fram med vetenskapliga metoder ingår även kunskap som består av lokala och traditionella sammanställningar, insikter och erfarenheter i kunskapsbasen för viltförvaltningen. Dels är detta länsstyrelsens samlade erfarenhet och kompetens efter snart 30 års arbete med rovdjursinventeringarna och mer än 20 års aktivitet inom Sveriges sammanhållna rovdjursförvaltning. Dels är det rennäringens traditionella kunskap om samspelet mellan miljön, renarna och rovdjuren. Dels är det länsbornas lokala erfarenhet av frågor beträffande rovdjuren i deras närmiljö. Länsstyrelsen tar del av allas berättelser via en mångfald av direkta och indirekta kontakter med de som berörs av rovdjuren. Viltförvaltningsdelegationen är idag främsta organet med uppgiften att kanalisera och förmedla kunskap och information mellan Länsstyrelsen och olika grupper i samhället, en förmedling som ska ske åt båda håll.

Vilka vetenskapliga arbeten och andra resultat som Länsstyrelsen använder för att underbygga beslutet om licensjakt efter björn framgår av texten.

Licensjaktens syften

Förvaltning av rovdjur är en mångfacetterad verksamhet. I renskötselområdet upptas en stor del av verksamheten av rennäringens problem med rovdjur. Det finns en rad olika åtgärder som kan tillämpas för att minska rovdjursproblem. Beroende på problembild samt de tidsmässiga och rumsliga förutsättningarna är olika åtgärder lämpliga för detta vid olika tillfällen. På en småskalig

¹⁵ Bischof, R. & Swenson, J.E. 2009. Preliminary predictions on the effects of increasing hunting quotas on brown bear population growth in Sweden. – Report 2009-3 from the Scandinavian Brown Bear Research Project

¹⁶ www.nina.no/bearmodel

nivå är skydds jakt och ibland andra åtgärder än jakt möjliga att tillämpa. På en storskalig nivå är licensjakten den lämpligaste åtgärden. Förutom rennärningen påverkas även tamdjurshållningen, biodlingen, älgjakten och allmänhetens psykosociala miljö av björnens närvaro.

Övergripande syften med licensjakt efter björn är att bidra till att nå riksdagens målsättning om maximalt 10 procents förluster inom rennärningen på grund av rovdjurspredation, att bidra till gynnsamma psykosociala förutsättningar för befolkningen i Västerbotten, att minska risker för hälsa och säkerhet hos de som bor och verkar i björntäta områden, att minska de negativa och öka de positiva socioekonomiska effekterna av rovdjursförekomst samt att bidra till att rovdjuren och rovdjursförvaltningen upplevs som legitima av befolkningen i länet och i landet.

Mer specifika syften med licensjakten är att leda björnstammen mot de av viltförvaltningsdelegationen beslutade målsättningarna för björnstammens storlek, utbredning och dynamik, att nå länets målsättningar för problembildens omfattning inom renskötseln, samt att bidra till att björnen betraktas som resurs snarare än skadedjur av länets befolkning. Licensjakten bidrar även till att uppfylla specifika målsättningar för rovdjurens socioekonomiska påverkan i Västerbotten i enlighet med viltförvaltningsdelegationens beslut¹⁷.

Licensjakt, det vill säga en populationsreglerande jakt i syfte att anpassa stammens täthet, storlek och tillväxt, är en viktig och grundläggande komponent i förvaltningen av lodjur och björn i Sverige och i Västerbottens län.

Den bärande tanken med rovdjursförvaltningen i renskötselområdet är att skadorna för renskötseln ska begränsas så att de hamnar under den av riks-dagen antagna toleransnivån. Detta ska ske på ett sätt som har så små kon-sekvenser för rovdjursstammarna som möjligt. Ett led i denna strävan är Länsstyrelsens fastställande av förvaltningsmål och förvaltningsintervall för björnstammen. Licensjakt kan användas för att reglera björnarnas antal, utbredning, täthet och tillväxt som ett långsiktigt förebyggande verktyg för att nå de uppsatta förvaltningsmålen.

¹⁷ Länsstyrelsens diarienummer 511-7163-2018.

Att rovdjuren förorsakar allvarlig skada inom rennäringen har visats i olika sammanhang¹⁸. Inom ramen av ett regeringsuppdrag har Sametinget och Naturvårdsverket sammanställt förlustsiffror och bedömt olika rovdjursarters påverkan på rennäringen¹⁹. Kunskapen om rovdjursskador inom rennäringen har legat till grund för regeringens förslag om en toleransnivå på 10 procent, som även beslutats av riksdagen.

Människors rädsla och oro, som ofta anförs som argument för en minskning av björnstammen, är svårare att kvantifiera. Länsstyrelsen får regelbundet in frågor från människor som är oroliga inför risken att möta en björn när man rör sig i skog och mark. Varje vår på nytt publicerar medierna Länsstyrelsens råd om hur man kan undvika problem med björnar. Vid diskussioner om miniminivån eller förvaltningsmålet för björnen i viltförvaltningsdelegationen meddelar delegater regelbundet sin och andra länsbors syn att det finns för mycket björn i länet och att människor som lever eller verkar på landsbygden känner olust, oro och rädsla. Angrepp på människor är dock sällsynta.²⁰ Björnprojektet har dragit slutsatsen att risken att bli angripen av en björn är liten, men att den ökar med en ökande björnstam. Attitydundersökningar har visat att mer än hälften av länets befolkning är rädda för att möta en björn ute i skogen.²¹ Det har blivit tydligt att rädsla och oro har betydelse när det kommer till målsättningarna för björnförvaltningen i länet.

Licensjakten är ändamålsenlig

Ett övergripande syfte med jakten är att minska björnarnas socioekonomiska och psykosociala påverkan på rennäringen. Denna påverkan består av två delar – den skada som björnarna gör genom att äta renar och att skingra hjordar, och den oro som björnarna sprider bland renskötarna genom sin närvaro och den risk för angrepp på renar som detta medför²². Båda dessa delar kan åtgärdas

¹⁸ T.ex. Hobbs m.fl. 2012. Native predators reduce harvest of reindeer by Sami pastoralists. - *Ecological Applications* 22:1640–1654.

¹⁹ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rov-djur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket.

²⁰ Støen, O.-G. m.fl. 2018. Brown bear (*Ursus arctos*) attacks resulting in human casualties in Scandinavia 1977–2016; management implications and recommendations. *PLoS ONE* 13(5): e0196876.

²¹ Dressel, S. m.fl. 2021. En attitydundersökning om djur och natur i Västerbotten. - Rapport 2021:10, Sveriges lantbruksuniversitet (SLU), Institutionen för vilt, fisk och miljö, Umeå.

²² Jämför redogörelsen för vargens påverkan på rennäringen: Naturvårdsverket 2015. Analys och redovisning av hur socioekonomin påverkas av en vargpopulation som har

genom att man hindrar björnarna från att komma åt renarna. Under kort tid och i små områden kan detta göras med förebyggande åtgärder som till exempel stängsling, bevakning, utfodring eller flytt av renhjordar med mera. Sådana insatser är dock inte möjliga att genomföra på en skala som omfattar ett helt län eller en hel björnpopulation och på lång sikt. Att genomföra sådana åtgärder på denna skala är alltför resurskrävande och skulle kunna påverka den traditionella renskötseln negativt samt riskera att ha en negativ miljöpåverkan.

Man kan även hindra björnarna från att komma åt renar genom att avlägsna individerna. Detta kan göras genom att flytta björnarna eller genom att avliva dem. Att flytta vilda rovdjur är en åtgärd som är tveksam ur djuretiskt perspektiv eftersom fångst, hantering, transport och utsättning påverkar djuren kraftigt och ökar deras mortalitet²³. Dessutom är det svårt att hitta områden där befolkningen accepterar utsättning av rovdjur och speciellt av sådana individer som tidigare har ställt till med problem.

Att avliva björnar kan göras främst genom skydds jakt eller licensjakt. Jakt-förordningens 28 § är svår att använda inom rennäringen, eftersom angrepp av rovdjur på renar sällan observeras av personer som är beväpnade. Skydds jakt på skadegörande individer är en administrativt omfattande åtgärd, den är vanligtvis händelsestyrd (dvs. inte planerad i förväg), den är oftast kostsam, den kan vara kontroversiell, och den har en effekt bara på kort sikt och inom ett begränsat område. Dessutom exkluderar skydds jakten oftast den icke renskötande lokalbefolkningen och minskar dess möjligheter till att nyttja björnarna som resurs, då djuren som fälls vid skydds jakt vanligtvis har tillfallit staten.

Licensjakt däremot är en väl grundad och planerad förvaltningsinsats och en inkluderande företeelse där rennäring och lokalbefolkning kan samverka till ömsesidig nytta, där björnarna kan vara en uppskattad resurs istället för skadedjur, och där den socioekonomiska och psykosociala påverkan både på rennäringen och på andra delar av befolkningen minskar samtidigt som jakten kan generera inkomster för befolkningen i länet. Därmed förväntas acceptansen för björnarna men också för rovdjursförvaltningen att öka.

gynnsam bevarandestatus i Sverige. - Skrivelse regeringsuppdrag att utreda gynnsam bevarandestatus för varg (M2015/1573/Nm), NV-02945-15.

²³ Jämför erfarenheterna från flytt av varg i Sverige och från flytt av problembjörnar i USA.

Allvarlig skada

Länsstyrelsen arbetar med förvaltningsverktyget samt toleransnivån för renskötseln. Förvaltningsverktyget är en strukturerad samrådsprocess som bygger på att länsstyrelser och samebyar i samråd och utifrån ett adaptivt förhållningssätt fastställer hur man lokalt kan upprätthålla en hållbar renskötsel och bidra till en gynnsam bevarandestatus för rovdjuren. Förvaltningsverktyget används som ett redskap i den regelbundna dialogen mellan länsstyrelse och sameby inom ramen för förvaltningen av rovdjur.

På nationell nivå har björnens predation på ren uppskattats totalt till mellan 3 500 och 7 500 dödade renar per år²⁴. Enligt en undersökning som har genomförts i två skogssamebyar i Norrbotten dödar varje björn som befinner sig i renarnas kalvningsland i genomsnitt 11 renkalvar per år.²⁵

Enligt Sametingets och Naturvårdsverkets sammanställningar ligger många samebyar på förlustsiffror långt över 10 procent, men skillnaderna mellan samebyarna kan vara stora. Att ta fram konkreta siffror för varje sameby har visat sig vara ganska komplicerat, i och med att väder och vind styr hur bra samlingen av renar fungerar och därmed hur tillförlitliga inräknade siffror är. Det finns idag ingen enkel metod för att mäta predationstakten på små renkalvar mellan födseln och kalvmärkningen och det har visat sig vara svårt att införa metoder för bokföring av renarnas kön vid slakt.

Sammantaget gör detta att Länsstyrelsen idag inte har bra och kvantitativa siffror på vilka skador björnarna förorsakar inom varje sameby i länet. Inom ramen för toleransnivåarbetet har Sametinget, i samverkan med bl.a. Naturvårdsverket och länsstyrelserna, sjösatt en bättre och webbaserad funktion för dokumentation och beräkning av skadebilden. I Västerbotten har hittills två samebyar använt den nya funktionen för att beräkna rovdjursskadorna. Under de tre säsongerna 2015/2016 till 2017/2018 låg förlusterna i dessa samebyar på 16, 25 och 29 procent respektive 7, 30 och 47 procent av renhjorden. Här ingår förlusterna orsakade av samtliga rovdjur, inte bara björnarna. Motsvarande siffra för säsong 2018/2019 finns

²⁴ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rov-djur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket.

²⁵ Karlsson m.fl. 2012. Björnpredation på ren och potentiella effekter av tre förebyggande åtgärder. – Rapport från Viltskadecenter 2012:6.

tillgänglig bara för en av samebyarna (25 procent förluster). Inga senare siffror finns tillgängliga.

Även utan redovisade förlustsiffror har regelbundna möten inom ramen av arbetet med förvaltningsverktyget mellan Länsstyrelsen och samebyarna fört med sig en omfattande kvalitativ kunskap om vilka problem björnar förorsakar, med avseende både på företagsekonomiska, socioekonomiska och psykosociala effekter och på frågor rörande den upplevda legitimiteten av rovdjursförvaltningen. Detta för med sig att Länsstyrelsen kan bedöma problembildens omfattning på ett relativt tillförlitligt sätt, även om skadebilden inte exakt kan beskrivas i termer av antal döda renar eller kronor och ören. En uppföljning av problembilden görs vid olika möten mellan Länsstyrelsen och varje enskild sameby.

Förutom att åtgärda företagsekonomiska effekter av björnpredation är ett ytterligare syfte med licensjakten att minska den negativa socioekonomiska och psykosociala påverkan som rovdjuren kan ha inom rennäringen. Utifrån ingående diskussioner i ämnet som har genomförts i Västerbottens viltförvaltningsdelegation konstaterar Länsstyrelsen att licensjakten har en positiv socioekonomisk effekt också utanför rennäringen. Bland Västerbottens 25 beslutade indikatorer för rovdjurens socioekonomiska påverkan i länet är tre inriktade på att bibehålla och stärka licensjaktens betydelse inom rovdjursförvaltningen.

Björnar är stora och kraftfulla djur och de kan potentiellt vara farliga för människor. Björnangrepp på människor förekommer i Sverige, och så är också fallet i Västerbotten, där senaste björnangreppet med personskador inträffade sommaren 2020. Frekvensen av björnangrepp är dock mycket låg, trots att det finns många björnar och många människor som samtidigt rör sig i Västerbottens natur. Trots detta upplever många människor en så stor olust inför tanken att kunna träffa på björn att detta påverkar deras vardag negativt²⁶. Denna negativa psykosociala påverkan kan lindras med hjälp av licensjakt, som bidrar till att minska antalet djur i de björntätaste områdena. De genomförda spillningsinventeringarna har visat en omfördelning av björnstammen mellan olika delar av länet under senare år, som korrelerar med jaktuttaget.

²⁶ Jämför Ericsson, G. m.fl. 2010. Om svenskars rädsla för stora rovdjur, älg och vildsvin. – Rapport 2010:1, SLU.

Skyddsjakt inget alternativ

Skyddsjakt är inget lämpligt alternativ till licensjakt. Såvida inte skyddsjakterna genomförs i stort antal så har dessa svårt att ha en populationsreglerande effekt. Vid skyddsjakt ska problematiska individer avlägsnas snabbt och effektivt. Ofta involveras ett fåtal personer och det kan tillämpas metoder som vid vanlig jakt inte är tillåtna. De fällda djuren har vanligtvis omhändertagits av myndigheterna. Rovdjuren får en karaktär av skadedjur och kostnaderna för samebyn eller andra skadelidande kan bli höga. Jakten får oftast bedrivas på annans jaktområde och med metoder som av utomstående kan upplevas som kontroversiella, vilket kan öka motsättningar mellan ortsbefolkning och samebyn. Ortsbefolkningen rapporterar ofta att man upplever att skyddsjakter som genomförs konkurrerar med de egna möjligheterna att bedriva licensjakt och att nyttja en naturresurs som finns i närområdet.

Vid licensjakt har många personer möjlighet att jaga, och det finns ett stort intresse för jakt efter rovdjur i Västerbottens län. Jakten bedrivs med traditionella metoder och har acceptans i stora delar av befolkningen. I viss mån finns det möjlighet att sälja jaktupplevelser till betalande gäster (som med alla annan licensjakt). Skytten får behålla det fällda djuret (när det gäller björn) eller delar av det (när det gäller lodjur), vilka sedan också kan säljas vidare. Sammantaget gör detta att björnarna betraktas som resurs, attityderna är relativt positiva gentemot arten och det finns en acceptans för artens förekomst och förvaltning bland länets befolkning²⁷ som har ökat under de senaste åren²⁸.

Ingen annan lämplig lösning

Alternativa metoder till jakt diskuteras vid varje beslut om skydds- eller licensjakt efter rovdjur som tas av myndigheterna. Det finns sammanställningar²⁹ för detta och även genomförda tester³⁰ av olika metoder. I vissa lägen kan alternativa metoder till jakt vara en annan lämplig lösning, men detta gäller i de fall där problembilden är konkret och väl avgränsad i tid och rum. När det gäller renskötseln

²⁷ Sandström, C. m.fl. 2014. Attityder till rovdjur och rovdjursförvaltning. – Rapport 2014:1, Umeå universitet och SLU.

²⁸ Dressel, S. m.fl. 2021. En attitydundersökning om djur och natur i Västerbotten. - Rapport 2021:10, Sveriges lantbruksuniversitet (SLU), Institutionen för vilt, fisk och miljö, Umeå.

²⁹ T.ex. Sametinget & Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rovdjur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket.

³⁰ T.ex. Karlsson, J. m.fl. 2012. Björnpredation på ren och potentiella effekter av tre förebyggande åtgärder. – Rapport från Viltskadecenter 2012:6.

kan samling av renhjorden, utökad bevakning, utfodring, tillfällig stängsling, flytt av renar till alternativa betesmarker, flytt med lastbil istället för till fots med mera vara framgångsrika. De flesta metoderna är mycket kostsamma och det är vanligtvis svårt för samebyn att hitta finansiering för sådana åtgärder, vilket försvårar deras tillämpning.

När det gäller stora områden och långa tidsperioder är de flesta alternativa åtgärderna omöjliga att använda. Renarna rör sig i enlighet med sin natur i årstidsbundna vandringar över enorma områden. Väder och vind gör att denna dynamik ser lite olika ut från år till år. Den stora rumsliga skalan gör att byggnadstekniska lösningar får anses vara omöjliga att realisera på sameby- eller länsnivå, det går helt enkelt inte att bygga tillräckligt många anläggningar och dessutom lyckas sätta dem på rätt plats, eftersom vad som är rätt plats kan variera från år till år.

Den långa tidsskalan gör att arbetsintensiva metoder skulle medföra enorma kostnader. En alltför stor påverkan på renarnas naturliga beteende skulle innebära att rennäringen förlorar sin extensiva och uthålliga karaktär och att renskötselns möjligheter minskar att vara en viktig traditionsbärare i samernas samhälle.

Länsstyrelsen och samebyarna har i samverkan identifierat och avgränsat vissa problemområden, där problembilden kan hanteras på andra sätt än genom licensjakt. I länet som helhet är dock licensjakt den enda metoden som kan användas för att hålla björnstammen på en nivå som motsvarar målsättningarna för arten i länet, vilka i sin tur ska bidra till att uppnå de mål som riksdag och regering har satt upp rörande toleransnivå med mera. Utan licensjakt ökar björnstammen, vilket ökar behovet av skyddsjakt, med höga kostnader, minskad acceptans och en möjlig ökning av motsättningar mellan rennäringen och ortsbefolkningen som följd. Också den illegala jakten på björn kan tänkas öka, även om det – i avsaknad av sändarmärkta björnar – är svårt att uppskatta dess omfattning i Västerbottens län.

Selektivitet

Licensjakten är selektiv i och med att inte alla djur får fällas, utan honor med ungar och ungar som följer en hona är fredade. Jakt tillåts också vid åtel. Vid användning av åtel för vakjakt kan ett urval ske bland de björnar som besöker åteln. Vid åtling för spårupptag med hund kan automatiska kameror leverera en bra överblick över vilka björnar som besöker åteln och vilka av dessa björnar som inte

är lämpliga att släppa hund på. Automatiska kameror används idag av många jägare för att få information om vilka björnar som rör sig i ett givet område.

Vid årets licensjakt tillämpas en indelning av länet i jaktzoner. I fjällområdet, mellan norska gränsen och väg E45, får en relativt omfattande jakt bedrivas trots att ett antal björnar redan har fällts vid vårens skyddsjakter, i syfte att hålla björnstammen i området på en lägre nivå i renarnas kalvningsland. I Östra jaktområdet, det vill säga den del av länet som ligger öster om väg E45, har också en relativt hög tilldelning, i syfte att minska björnstammen något även i detta område. Jaktområdena är relativt stora, men resultaten från tidigare års licensjakter visar att det fälls flest björnar i de områden där det finns flest djur. På så sätt kan den eftersträvade utjämningen av björntätheten åstadkommas även utan en mer detaljerad zonindelning.

Länsstyrelsen antar att en viss del av årets tilldelning finns kvar när älgjakten börjar. Älgjägare är aktiva i princip i hela länet och björnjakten kan därmed få en större geografisk spridning, vilket bland annat medför att det är enklare att bedriva jakt på specifika björnindivider som upplevs som problematiska av lokalbefolkningen.

Jakten får dessutom endast bedrivas under en begränsad tidsperiod. Sammanlagt menar Länsstyrelsen att jakten därmed når den graden av selektivitet som är nödvändig.

Strikt kontrollerade former

Beslutet innehåller tidsmässiga och geografiska avgränsningar och beslutet har förenats med en lång rad villkor. Jägarna ska hålla sig informerade om återstående tilldelning och anmäla fällda och påskjutna björnar till Länsstyrelsen. Länsstyrelsen besiktigar de fällda djuren och kan besöka skottplatser. Tillsyn genomförs vid åtlarna som anläggs för att jaga björn och åteljägarna behöver lämna in en dokumentation av sin verksamhet. En omfattande uppsättning prover samlas in från de fällda djuren och lämnas in till Statens veterinärmedicinska anstalt, där undersökning sker och där åldersbestämning av de fällda björnarna genomförs. Det görs även DNA-analyser av insamlade prover och de fällda björnarnas identitet jämförs med resultat från spillningsinventeringarna. Länsstyrelsen menar att dessa åtgärder säkerställer att jakten sker under strikt kontrollerade former.

Begränsad omfattning

Licensjakt efter björn bedöms i både den nationella och den regionala förvaltningsplanen för arten som lämplig åtgärd som är en effektiv och hållbar del av en aktiv björnförvaltning om den genomförs i begränsad omfattning. Detta baseras på bestämmelsen i Art- och habitatdirektivet att uttag ur populationer kan göras om det sker i begränsad mängd. Av praxis från EU-domstolen framgår att det i varje enskilt fall behöver fastställas vad en begränsad mängd är, utifrån storleken på artens bestånd, dess bevarandestatus och dess biologiska egenskaper. Gällande licensjakten efter björn i Jämtlands län 2021 fastställde Högsta förvaltningsdomstolen³¹ att uttaget som uppgick till 200 björnar ur en population av 1000 björnar i länet (20 % av populationen) kunde betraktas vara en begränsad mängd.

Ett licensjaktsuttag av 48 björnar ur en population som har beräknats uppgå till mellan 350 och 380 individer i början av 2024 motsvarar 13–14 procent av djuren. Tillsammans med den hittills genomförda skyddsjakten på tolv djur och ytterligare några björnar som förväntas dö på grund av mänsklig påverkan, utgör det totala uttaget cirka 17 procent av den beräknade stammen. Den faktiska minskningen kommer dock att vara mindre än så, eftersom stammen samtidigt också har en beräknad produktivitet av cirka 15 procent per år. Årets licensjakt ska bidra till att hålla Västerbottens björnstam i närheten av förvaltningsmålet, vilket kräver ett uttag som är något större än 15 procent.³²

Lämplig jakt med hänsyn till nuvarande björnstam

Med hjälp av fyra i Västerbotten genomförda spillningsinventeringar har björnstammens storlek beräknats för åren 2004, 2009, 2014 och 2019. Björnstammen ökade mellan 2004 och 2009, var stabil mellan 2009 och 2014 och ökade igen mellan 2014 och 2019. Ökningen under perioden 2014–2019 var cirka 4,5 procent per år, trots att den kända dödligheten samtidigt uppgick till 10,3 procent per år i genomsnitt. Denna ökning tillskrivs både en högre reproduktionstakt i Västerbotten än den som hade beräknats utifrån de tidigare spillningsinventeringarna, och en invandring av björnar

³¹ Dom i mål nr. 963-22, meddelad den 6 oktober 2023

³² Jämför Bischof, R. & Swenson, J.E. 2009. Preliminary predictions on the effects of increasing hunting quotas on brown bear population growth in Sweden. – Report 2009-3 from the Scandinavian Brown Bear Research Project; också Länsstyrelsens beräkningar med beskattningsmodellen för björn visar detta

från Jämtland och Västernorrland, efter en ökning av björnstammen i dessa län.

Den 29 april 2024 fastställde Naturvårdsverket nya regionala och länsvisa miniminivåer för björn för perioden 2024–2029 (dnr. NV-02105-23). För Västerbottens del blev miniminivån 160 björnar. Utifrån genomförda beräkningar³³ har det hösten 2019 funnits omkring 450 björnar i Västerbotten. Utifrån de genomförda jaktuttagen under perioden 2019–2023 och den beräknade produktiviteten på cirka 15 procent per år har Länsstyrelsen genomfört olika beräkningar. Resultaten från dessa beräkningar indikerar att stammens storlek i länet i början av 2024 var 350–380 björnar.

Detta intervall ligger i överkant av länets förvaltningsmål om 350 björnar, men inom förvaltningsintervallet för björn (280–420 björnar). Enligt beslut i viltförvaltningsdelegationen ska populationen minskas ner till målnivån. Syftet med årets licensjakt är således att fortsätta denna minskning, som ska vara avslutad 2025.

Länsstyrelsen bedömer att det totala uttaget ur björnpopulationen bör uppgå till 60 björnar under år 2024, eftersom björnstammen fortsatt ska minska något. Dessa 60 björnar utgör cirka 16 procent av den totala populationen i början av året och antalet ska både fånga upp den potentiella tillväxten (cirka 15 procent) och minska stammen med någon procentenhet.

Tolv björnar har redan fällts under vårens skyddsjakter. Länsstyrelsen bedömer därför att ett uttag av 48 björnar under licensjakten är lämpligt, samtidigt som detta lämnar utrymme för att ytterligare några björnar dör i länet. Under perioden 2014–2023 dog i genomsnitt årligen 1,7 björnar i trafiken och 2,5 björnar i andra sammanhang. Under 2024 har hittills ingen björn rapporterats dödat i samband med påkörning eller i andra sammanhang.

Länsstyrelsen bedömer att björnstammen med detta uttag inte riskerar att hamna under miniminivån för länet (160 björnar), men att uttaget bidrar till att föra stammen nära förvaltningsmålet (350 björnar) för björnen i Västerbotten. Under hösten 2024 kommer det att genomföras en björnspillningsinventering som kommer att visa

³³ Kindberg, J. & Brøseth, H. 2021. Beräkning av björnpopulationen i Västerbotten 2019. - Rapport från Skandinaviska björnprojektet; Medvedeva, D. 2021. Spatial and temporal point process models for estimation of brown bear population size. - Mastersuppsats, Stockholms universitet.

det aktuella antalet björnar i länet och möjliggöra en uppföljning av förvaltningsåtgärdernas effektivitet.

Björnförvaltningen i Västerbotten är välstrukturerad och det finns relativt god kunskap om björnarnas antal och utbredning i länet efter fyra genomförda spillningsinventeringar. Björnjakten i Sverige under perioden 1943–2013 har utvärderats av Skandinaviska Björnprojektet med avseende på målsättningar för björnstammen och hur väl förvaltningen uppfyller dessa³⁴. Det konstateras bland annat att Västerbotten är det län som bäst har lyckats med björnförvaltningen under de utvärderade åren.

Gynnsam bevarandestatus

Antalet björnar i Sverige har beräknats till cirka 2500 djur hösten 2023.³⁵ Referensvärdet för gynnsam bevarandestatus avseende populationsstorleken är 1400 björnar i landet. Antalet i norra rovdjursförvaltningsområdet uppskattades 2023 till cirka 1700 björnar, efter en aktiv minskning av stammen i Norrbotten, Västerbotten, Jämtland och Västernorrland under senare år³⁶. Licensjakt efter björn har bedrivits i samtliga län med fast förekomst av arten.

I en dom rörande skyddsjakt³⁷ påpekar Förvaltningsrätten i Luleå med hänvisning till en dom från Kammarrätten i Sundsvall³⁸ vikten av att en myndighet redovisar sina överväganden om vilka följder en jakt på rovdjur skulle få för lokal gynnsam bevarandestatus hos arten. I ett avgörande³⁹ från EU-domstolen angående stamvårdande jakt uttalade domstolen att det som huvudregel är nödvändigt att bedöma vilken inverkan ett undantag får på ett lokalt bestånd för att kunna bedöma vilken inverkan ett undantag får för bevarandestatusen för hela det aktuella beståndet. Detta är nödvändigt eftersom bevarandestatusen hos ett bestånd på nationell nivå påverkas av de sammanlagda konsekvenserna av de olika undantag som påverkar lokal-områdena.

³⁴ Swenson, J. m.fl. 2017. Challenges of managing a European brown bear population; lessons from Sweden, 1943–2013. – *Wildlife Biology* 2017: wlb.00251

³⁵ Sköld, M. och Åsbrink, J. 2023. Björnpopulationens storlek och utbredning i Sverige 2022 - Rapport från Naturhistoriska Riksmuseet

³⁶ Sköld, M. och Åsbrink, J. 2023. Björnpopulationens storlek och utbredning i Sverige 2022 - Rapport från Naturhistoriska Riksmuseet

³⁷ Dom i mål 2205-20 av den 28 oktober 2020

³⁸ Dom i mål 1614-20 och 1671-20 av den 5 oktober 2020

³⁹ EU-domstolens avgörande C-674/17 (Tapiola)

Västerbottens län har en fast och reproducerande stam av björn. Arten förekommer i så gott som hela länet, men tätheterna är olika i olika delar av Västerbotten. I de övre fjällregionerna och i länets nordöstra del är björnarna relativt få. De högsta tätheterna finns i de delar av länet som gränsar mot Jämtlands och Västernorrlands län.

Sedan 1998 rapporterar älgjägarna årligen sina observationer av björnar på ett strukturerat sätt, vilket gör det möjligt att beräkna en trend för björnstammens utveckling i länet. För att fastställa antalet björnar genomförs spillningsinsamlingar med efterföljande DNA-analys av proverna vart femte år. Både trenden i björnobservationerna och resultatet från senaste spillningsinventeringen indikerar en ökning av björnstammen i länet, som enligt beräkningarna låg på cirka 450 björnar hösten 2019.

Björnstammens storlek regleras med hjälp av framför allt licensjakt för att skadebilden speciellt inom rennäringen inte ska bli för omfattande, även om snöförhållandena på våren också kan föra med sig behov av skydds jakt på björn i renarnas kalvningsland. Miniminivån för björnstammen är 160 individer i Västerbotten och förvaltningsmålet är för närvarande 350 björnar. Stammen får dock fluktuera inom förvaltningsintervallet mellan 280 och 420 individer.

Miniminivå, förvaltningsmål och förvaltningsintervall i länen i norra rovdjursförvaltningsområdet är framtagna i ett nära samarbete mellan länsstyrelserna. Ett av syftena med samarbetet var att garantera att tillräcklig hänsyn tas till internationella och nationella krav rörande rovdjursstammarnas storlek och utbredning såväl som till länens olika förutsättningar för rovdjursarterna.

I det årliga licensjaksbeslutet redogörs i detalj för tankegångarna bakom antalet djur som får fällas i länet, för licensjaktens syfte och för förvaltningens vetenskapliga bakgrund. Björnforskningen har levererat mycket information om björnars ekologi och populationsdynamik och gett rekommendationer för lämpliga uttag under jakten, beroende på önskad effekt på beståndets utveckling. Uttagets omfattning tar hänsyn till både licensjakt, skydds jakt och eventuella individer som dör i trafiken. Således påverkar licensjakt, skydds jakt och övrig dödlighet varandra, men skydds jakt har prioritet eftersom den hanterar akuta problem som behöver åtgärdas snabbt. Uttaget som sker genom skydds jakt utjämnas genom en motsvarande minskning av licensjaktskvoten.

Det har emellertid visat sig att björnforskningens rekommendationer för uttagets omfattning tidigare har varit något

konservativa och beståndet av björn hade ökat över det eftersträvade förvaltningsmålet i Västerbotten. Speciellt i renarnas kalvningsland orsakar björnstammen problem för rennäringen. Därför riktar Länsstyrelsen återigen licensjakten också mot kalvningsområdena.

Det är idag oklart hur många björnar som totalt kommer att tilldelas under höstens licensjakt i norra rovdjursförvaltningsområdet, men enligt preliminära uppgifter från länsstyrelserna kan det röra sig om cirka 300 björnar. För att minska björnstammen ner mot förvaltningsmålet planerar Jämtland och Västernorrland återigen relativt stora uttag ur populationen, medan licensjakten i Västerbotten och Norrbotten förväntas bli mer begränsad, efter en del uttag i samband med skyddsjakt våren 2024. Tilldelningarna i både Jämtland och Västerbotten kommer att vara lägre än 2023. Under skyddsjakterna våren 2024 avlivades totalt 48 björnar i norra förvaltningsområdet.

För år 2023 listas 516 döda björnar för norra området i Rovbase⁴⁰. Av dessa fälldes 420 under licensjakten. Enligt Naturhistoriska riksmuseets beräkningar bestod björnstammen hösten 2023 efter jakt av cirka 1700 björnar i området. Licensjaksuttaget på 420 björnar år 2023 motsvarar cirka 20 procent av de 2120 björnarna som beräknas ha funnits i området innan jakten genomfördes. Den potentiella årliga tillväxten i norra rovdjursförvaltningsområdet har uppskattats till 12–14 procent.⁴¹ Länsstyrelsen utgår ifrån att den totala dödligheten av björn år 2024 kommer att vara något lägre än 2023, på grund av minskade uttag i Västerbotten och Jämtland. Uttaget kommer att vara högre än tillväxten på 14 procent, eftersom syftet är att minska stammen, men denna kommer även fortsättningsvis att ligga långt över norra förvaltningsområdets miniminivå på 900 björnar. Därmed är uttaget i norra rovdjursförvaltningsområdet fortfarande i överensstämmelse med målsättningen att bibehålla björnstammens gynnsamma bevarandestatus i dess naturliga utbredningsområde i Sverige.

På uppdrag av Naturvårdsverket genomförde Naturhistoriska riksmuseet en ny beräkning av björnstammens storlek i Sverige som gäller hösten 2022. Rapporten ger viktig bakgrundsinformation till

⁴⁰ www.rovbase.se

⁴¹ Nilsson, T. 2013. Population viability analyses of the Scandinavian populations of bear (*Ursus arctos*), lynx (*Lynx lynx*) and wolverine (*Gulo gulo*). – Rapport 6549, Naturvårdsverket; Puranen-Li, H. *m.fl.* 2014. Complementary analyses of genetic Minimum Viable Population size of Scandinavian bears (*Ursus arctos*). – Rapport 6644, Naturvårdsverket.

björnförvaltningen i Sverige och visar att björnstammen efter en tidigare ökning nu har minskat, både i länen och nationellt. Utifrån bland annat denna rapports resultat anpassas Västerbottens björnförvaltning och jaktens omfattning minskas.

Det planerade uttaget i Västerbottens län 2024 utgör cirka 16 procent av stammens uppskattade storlek i början av året, givet en licensjakt på 48 djur. Uttaget ligger på en nivå som leder till en bromsning av tillväxten och som för björnstammen i länet nära förvaltningsmålet (350 björnar).

Områdesindelning

En av målsättningarna i den regionala förvaltningsplanen för björn i Västerbotten är att de flesta björnarna ska finnas i de centrala delarna av länet, medan björntätheten ska vara lägre i fjällområdet och i kustlandet. Inom varje delområde ska björnarna vara någorlunda jämnt fördelade. För att åstadkomma detta bör jaktuttaget vara störst där björntätheten är högst. En indelning av länet i små jaktområden skulle motverka denna målsättning, eftersom det skulle innebära att en avskjutning av björn också sker där björnarna är få. Resultaten från tidigare års licensjakt med mycket stora jaktområden visar att flest björnar fålls där det finns flest djur. Att tillämpa stora jaktområden gynnar alltså länets målsättning att björntätheten ska utjämnas mellan olika delar av länet.

Björnar kan orsaka avsevärd skada i renarnas kalvningsland. På grund av sådana problem har det fällts ett stort antal björnar i Västerbottens fjällområde vid skyddsjakter under våren 2020. För att minska behovet av skyddsjakter i kalvningslanden har tilldelningen under licensjakterna 2021, 2022 och 2023 varit relativt omfattande i länets västra del. Det stora uttaget har gett effekt, med ett minskat antal skyddsjakter i det västra jaktområdet. För att bibehålla denna trend får området som ligger väster om väg E45 en relativt hög tilldelning även under årets licensjakt.

Resterande del av länet, öster om väg E45, är ett enda stort jaktområde, där var och en med rätt att jaga björn har möjlighet att nyttja björnstammen som värdefull resurs. Samtidigt kommer de flesta björnarna med stor sannolikhet att fållas i mer björntäta områden.

Motivering till att upphöra med områdesindelningen efter 1 oktober

Parallellt med målet om att minska de skador som björnstammen orsakar för rennäringen finns det övergripande målet att sänka björnstammen mot det beslutade förvaltningsmålet om 350 björnar i länet. För att säkerställa att samtliga björnar fälls, vilket anses nödvändigt för att sänka stammen till förvaltningsmålet och på så vis långsiktigt minska de negativa effekter en stor björnstam medför, är det viktigt med en viss flexibilitet i jaktens genomförande. Ifall att det är björnar kvar på tilldelningen i västra jaktområdet i jaktperiodens slutskede kan det vara lämpligt att dessa björnar kan fällas även i östra jaktområdet, för att säkerställa en generell sänkning av björnstammen i länet som helhet.

En generellt minskad stam kommer i ett långsiktigt perspektiv också att bidra till att minska skadorna för rennäringen. När björnstammen sänks finns färre björnar som kan sprida sig till länets västra delar där de huvudsakligen orsakar skador.

Åteljakt

I och med detta beslut tillåts åteljakt på björn för 15:e året i rad i Västerbottens län. Villkoren för åteljakten följer Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4) samt Jordbruksverkets föreskrifter (SJVFS 2014:43) om ändring i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2006:84) om befattning med animaliska biprodukter och införsel av andra produkter, utom livsmedel, som kan sprida smittsamma sjukdomar till djur.

Åteljakten har utvärderats vetenskapligt vid olika tillfällen, senast för perioden 2014–2019⁴². Dataunderlaget hade dock vissa brister och det är angeläget att ytterligare kunskap samlas in. Vid årets licensjakt är det möjligt att släppa hund på björnsår vid åtel, vilket kan leda till förändringar av åteljaktens påverkan på björnstammen. Dessa förändringar behöver följas upp, vilket gör att Länsstyrelsen begär in dokumentationer av verksamheten från de åtelansvariga. Detta tydliggörs i bilaga 2.

Hundanvändning

Under senare år har det utvecklats jaktmetoder där det används ett flertal drivande hundar vid jakt, framför allt på björn men även på

⁴² Zedrosser m.fl. 2020. Utvärdering av åteljakt i Sverige perioden 2014–2019. – Skandinaviska Björnprojektet, rapport 2020–1.

lodjur. Användandet av "koppel" där ett flertal hundar släpps för att på plats ställa eller driva fram djuret skiljer sig starkt från den i Sverige traditionella hundjakten med en eller maximalt två hundar. En jakt med få hundar är att föredra ur ett etiskt perspektiv. Björnar är inte uthålliga för stress under längre tid och kan bl.a. bli överhettade. Enligt 27 § i jaktlagen ska jakt bedrivas på så sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

Djur som inte får fällas

Enligt detta beslut får björnhona som åtföljs av ungar samt de ungar som följer björnhona (oavsett ungarnas ålder) inte fällas. Dessa bestämmelser följer Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4) samt skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om att jakten inte ska ske under uppfödningssperioden.

Enligt Statens veterinärmedicinska anstalt finns en stor variation i kroppsstorlek hos både årsungar och fjolårsungar, varför det kan vara svårt att skilja dessa ålderskategorier åt i fält. Därmed bedömer myndigheterna att det inte kan ställas ett krav på att jägaren ska kunna skilja dessa åt före skottet.

Provtagning

Från samtliga björnar tas ett antal prover som används för att förbättra kunskapsunderlaget för björnförvaltningen samt för uppföljning av jaktens effekter. Proverna används bland annat i följande syfte: spene används för att bestämma om hona har varit digivande vid jakten; kindtand används till åldersbestämning och för mätning av blykoncentration; könsdelar används till studier om könsmognad och reproduktionshistoria; hårprov används för födovalsanalys och för mätning av blykoncentration; muskelprov används för genetiska och radiologiska analyser; hudprov används som reservprov bl.a. för genetiska analyser.

Björnprojektet förser björnar med sändare för att kunna följa djuren på ett noggrant sätt och på så vis ta fram detaljerad kunskap om djurens biologi och ekologi. Denna kunskap har visat sig vara värdefull för förvaltningen av arten. Den tekniska utrustningen är dyr att ersätta, varför sändare med mera som finns på björnar som har fällts ska återlämnas till den som har försett djuret med utrustningen.

Inkomna synpunkter

Inför beslutet om licensjakt efter björn 2024 tillfrågades samebyar med sommarbetesmarker i Västerbottens län och Svenska Samernas Riksförbund om de ville bli konsulterade i frågan. Grans sameby, Vilhelmina norra sameby, Vilhelmina södra sameby och Svenska Samernas Riksförbund önskade konsultation, övriga tillfrågade avstod. De samiska representanterna förespråkade en fortsatt hög tilldelning under licensjakten, framför allt i västra jaktområdet. Det är dock svårt att bibehålla en hög tilldelning när björnstammen minskar i länet. Det förespråkades även en jämn fördelning av tilldelningen mellan de båda jaktområdena. Om hela det jaktliga uttaget ur björnstammen under 2024 betraktas (skyddsjakt och licensjakt) så har västra området tilldelats 32 björnar och det östra området 28.

En lantbrukare i Skellefteå kommun önskade dispens från åtelvillkor för att kunna anlägga en åtel för björnjakt i Västerbottens ganska tätt bebodda kustland. Länsstyrelsen har dock inte möjlighet att ge dispens från villkor som regleras i föreskrifter från Naturvårdsverket.

En privatperson i Vilhelmina kommun önskade en kraftigt ökad tilldelning eftersom björnstammen upplevs som mycket stor i markerna. Ett jaktlag i Åsele kommun kom in med liknande synpunkter och önskemål. Även om björnstammen minskar i länet som helhet så kan beståndet vara tätt i vissa områden, där det finns ansamlingar av närbesläktade honor. En generell ökning av licensjaktskvoten i länet kommer inte nödvändigtvis att minska en hög täthet av björnar på lokal nivå. Däremot kan lokala jägare vara väl förberedda när licensjakten börjar och snabbt nyttja den tilldelning som finns, innan björnar har fällts i andra områden.

Länsstyrelsens sammantagna bedömning

Den av Länsstyrelsen beslutade licensjakten efter björn håller sig inom ramarna för Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur och Naturvårdsverkets delegeringsbeslut, följer intentionerna i den regionala förvaltningen av arten och tar även hänsyn till de nationella målen för björnstammen.

Länsstyrelsen har i detalj redogjort för syftena med licensjakten och bedömer att dessa syften är acceptabla utifrån gällande regelverk. Länsstyrelsen menar att licensjakten är ändamålsenlig och att dess förväntade effekter är proportionerliga till de syften med jakten som

har presenterats. Licensjakten förväntas minska björnstammen något och bidra till att målsättningarna för arten i länet nås, vilket i sin tur förväntas föra med sig minskade företagsekonomiska, socioekonomiska och psykosociala problem inom rennäringsen och andra sektorer av samhället samt en ökad acceptans för rovdjur och rovdjursförvaltningen i länet. Licensjaksbeslutet är i högsta grad kunskapsbaserat och bygger i allt väsentligt på kvalitetssäkrad information.

Länsstyrelsen kan inte se någon annan lämplig lösning, givet de stora rums-liga och tidsmässiga skalorna som en långsiktig och adaptiv björnförvaltning på populationsnivå behöver hantera. Jaktens omfattning är lämplig med hänsyn till stammens storlek och utbredning. Jaktens selektivitet och den sker i begränsad omfattning under strängt kontrollerade former. Jaktens effekter på björnstammen följs noga med hjälp av regelbundna spillningsinventeringar.

Sammantaget bedömer Länsstyrelsen att förutsättningarna för licensjakt enligt gällande regelverk är uppfyllda och att licensjaksbeslutet inte försvårar upprätthållandet av björnstammens gynnsamma bevarandestatus, varken i länet, i norra rovdjursförvaltningsområdet eller i landet som helhet. Länsstyrelsen bedömer vidare att denna jakt bidrar till att hålla björnstammen inom ramarna för länets förvaltningsmål, samtidigt som den bidrar till att minska björnarnas negativa effekter på rennäringsen och andra delar av samhället.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av biträdande enhetschef Ulf Bergelin med Michael Schneider som föredragande.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

När åtlar för björnjakt anmäls, när fällda eller påskjutna björnar rapporteras in och när fällda djur besiktigas samlar Länsstyrelsen in personuppgifter. Information om hur vi hanterar dessa uppgifter finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Kopia till

Ledamöterna i Västerbottens viltförvaltningsdelegation

Polismyndigheten Region Nord

Samtliga kommuner i Västerbottens län

Länsstyrelsen i Norrbottens län

Länsstyrelsen i Jämtlands län

Länsstyrelsen i Västernorrlands län

Jordbruksverket

Naturvårdsverket

Skandinaviska Björnprojektet

Statens veterinärmedicinska anstalt

Statsforvalteren i Nordland, Norge

Bilagor

1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten
2. Villkoren för åteljakt på björn
3. Lathund för björnskyttar

Bilaga 1

Du kan överklaga beslutet

Om du inte är nöjd med länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Hur överklagar jag beslutet?

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Västerbotten antingen via e-post; vasterbotten@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Västerbotten, 901 86 Umeå.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till länsstyrelsen **senast den 9 juli 2024**. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som överklagas, beslutets datum och diarienummer,
- hur du vill att beslutet ska ändras, samt
- varför du anser att länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- person- eller organisationsnummer,
- telefonnummer där du kan nås dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det),
- e-postadress, och
- annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå dig.

Om du har handlingar som du anser stödjer din överklagan så bör du bifoga kopior på dessa. Kontakta länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen, bifoga en fullmakt i original från dig samt uppge sitt eget namn, adress och telefonnummer.

Bilaga 2

Villkor för åteljakt på björn i Västerbottens län 2024

Följande villkor ska följas av dem som bedriver licensjakt på björn med hjälp av åtel. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

Enligt beslutets villkor 4 (se sida 2 av detta beslut) ska åtelansvarig anmäla sin planerade åtel till Länsstyrelsen Västerbotten i god tid innan åtling ska påbörjas på platsen, dock senast den 21 juli 2024. Länsstyrelsen registerför samtliga åtlar. Åtling får påbörjas först när Länsstyrelsen har registrerat åteln och meddelat detta till åtelansvarig.

Jakt vid åtel får bedrivas under samma jakttid som licensjakt på björn i övrigt genomförs i Västerbottens län. Ingen separat jaktkvot fastställs för åteljakt.

Åteljakt på björn får genomföras i hela länet, med de begränsningar som framgår av beslutets villkor 2 och 5 (se sidor 2-3 i detta beslut) samt villkor 4 och 6 a-d här nedan.

1. Jakt efter björn med hjälp av åtel är endast tillåten vid platser som iordningställts i enlighet med villkoren för åteljakt efter björn enligt detta beslut.
2. Jakt är inte tillåten vid platser som iordningställts i syfte att locka till sig annat vilt än björn och som inte följer villkoren för åteljakten enligt detta beslut.
3. En person ska vara ansvarig för varje åtel (åtelansvarig).
4. Länsstyrelsen påminner om att åtel bara får anläggas om markägaren har gett tillstånd till detta. På statens mark ovan odlingsgränsen ska även berörd sameby och berört älgjaktlag ha gett sitt medgivande. Ett skriftligt medgivande från älgjaktlaget ska medfölja varje åtelanmälan som berör statens mark, så vida inte åteln anläggs av en medlem i berörd sameby.
5. Med hjälp av kameraövervakning bör åteljägare skaffa sig en bra överblick över björnarna som besöker åteln. Hund ska ej släppas på spår av honor med ungar.
6. Åtelns läge och beskaffenhet.

- a. Avstånd till närmaste permanent bebodda hus, till fritidshus som har sophämtning, till åtel avsedd för viltskådning och till permanent anlagd och skyltad campingplats ska vara minst 2000 m. Åtelansvarig ska kontakta eventuella andra personer som under perioden 15 juli – 31 oktober 2024 tillfälligt bor inom 2000 m från åteln och upplysa dessa personer om åtelverksamheten.
 - b. Avstånd till väg eller skogsbilväg ska vara minst 200 m.
 - c. Avstånd till permanent uppmärksammad vandringsled ska vara minst 500 m.
 - d. Åteln ska ej vara synlig från väg eller vandringsled.
 - e. Som åtelmaterial får användas vilt och slaktrester från vilt från samma eller angränsande kommun, oförädlad vegetabiliskt material eller mindre förädlade vegetabiliska produkter avsedda för utfodring av djur. Rester från tamdjur får inte användas (till tamdjur räknas även ren). Kött från rovdjur får ej användas som åtelmaterial på grund av risk för spridning av parasiter.
 - f. Vid åtling med större vilt får en (1) djurkropp läggas ut. Mängden åtelmaterial av annat slag (inklusive mindre vilt, viltslaktrester etc.) får uppgå till högst 25 kg per vecka.
 - g. Länsstyrelsen påminner om att lockmedel/doftämnen endast får användas om de är syntetiska, om de är tillverkade av växtextrakt eller om de är framställda i Sverige av material från vilda svenska djur.
7. Åtelmaterial får läggas ut från och med den 15 juli 2024 till den dagen då sista tilldelade björnen fälls eller, i det fall inte alla tilldelade björnar fälls, till och med 15 oktober 2024. Senast den 25 oktober 2024 eller tio dagar efter att sista björnen har fällts ska allt åtelmaterial vara bortplockat och åtelplatsen återställd till ett sådant skick att björnar inte förväntas lockas dit.
8. Dokumentation
- a. Var och en som bedriver åteljakt på björn ska dokumentera och rapportera sin verksamhet.
 - b. Om flera personer bedriver jakt vid samma åtel ska åtelansvarig sammanställa samtliga personers dokumentation.
 - c. Dokumentationen ska följa befintlig rapportmall. Blanketten som ska fyllas i skickas ut av Länsstyrelsen

till åtelansvarig och ett formulär för detta finns även tillgängligt på Länsstyrelsens webbplats.

- d. Dokumentation/blanketten ska lämnas av åtelansvarig till Länsstyrelsen senast den 15 november 2024.
9. Länsstyrelsen kommer att genomföra tillsyn gällande åtlingen. En åtelansvarig som inte följer villkoren för åteljaktens bedrivande kan komma att uteslutas från åteljakten under kommande licensjakt på björn.

Bilaga 3

Lathund för björnskyttar i Västerbottens län 2024

Kontrollera före jakten:

- Jakttid** 21 augusti – 15 oktober
Fr.o.m. en timme före solens uppgång till två timmar före solens nedgång.
- Tildelning** Ta reda på hur många björnar som återstår.
Telefon: 010-225 41 15
- Hundar** Högst två hundar.
- Åtel** Endast efter anmälan till Länsstyrelsen, senast 21 juli.
Kolla villkoren i jaktbeslutet. Efteråt dokumentation till Länsstyrelsen.
- Eftersökshund** Var finns en sådan och hur snabbt kan den vara på plats?
- Ev. fällavgift** Fastställs av jakträttsupplåtaren.
- Efter skott:** Markera skottplatsen i terrängen.
- Anmälan** Till Länsstyrelsen utan dröjsmål och senast inom en timmeskytt, plats, var och när björnen fälldes, kön och ålder samt jaktsätt. Påskjuten björn anmäls snarast. Telefon: 010-225 41 15
- Påskjutning** Skytten ansvarar för platsundersökning samt för eventuell eftersök.
- Prover** Tänder, könsdelar, spene, hår-, hud- och muskelprov m.m. (tas av besiktningspersonen)
- Blanketter** Fyll i blanketterna som tillhandahålls av Länsstyrelsen. Också åtlar ska dokumenteras på blankett.
- Besiktning** Björnen ska besiktigas inom ett dygn. För att underlätta besiktningspersonens arbete; sätt in en pinne i munnen på björnen för att hålla den öppen innan likstelheten inträder.
- Försäljning** Intyg från Jordbruksverket krävs
- Märkning** Av skinn omgående vid besiktning.
Av kranium inom sex månader.

Kontaktuppgifter till Länsstyrelsen

Kontakta oss via e-post vasterbotten@lansstyrelsen.se, postadress Länsstyrelsen Västerbotten, 901 86 Umeå, eller ring vår växel 010-225 40 00.

Vår webbadress är lansstyrelsen.se/vasterbotten.